

ส่วนที่ 2

บริษัทที่ออกหลักทรัพย์

ชื่อบริษัท	:	บริษัท ยูบิส (เอเชีย) จำกัด (มหาชน) (“บริษัท”)
ลักษณะการประกอบธุรกิจ	:	ผู้ผลิตแลคเกอร์เคลือบกระป๋องและยางยาแนวฝากระป๋อง
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	:	เลขที่ 2092/30-31 อาคาร ยูบิส เอเชีย ถนนนาฬิกาสาทรนครินทร์ แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
โทรศัพท์	:	0 2678 4222
โทรสาร	:	0 2287 2018
ที่ตั้งโรงงาน	:	48/1 หมู่ 6 ถนนเพชรเกษม ตำบลคลองใหม่ อำเภอสามปราชญ์ จังหวัดนครปฐม
โทรศัพท์	:	0 3432 2911, 0 3432 1368
โทรสาร	:	0 3432 4233
เลขทะเบียนบริษัท	:	0107547000826
โฮมเพจบริษัท	:	www.ubisasia.com
ทุนจดทะเบียน	:	190 ล้านบาท
ทุนเรียกชำระแล้ว	:	145 ล้านบาท

บริษัทมีวัตถุประสงค์ในการนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหลักทรัพย์ไปใช้ดังนี้

วัตถุประสงค์การใช้เงิน	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	ระยะเวลาที่ใช้เงินโดยประมาณ
1. เพื่อชำระหนี้ระยะสั้น	62.80	ไตรมาส 2 ปี 2550
2. เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการขยายงานในกิจการ	14.55	ไตรมาส 2 ปี 2550

1 ปัจจัยความเสี่ยง

ปัจจัยความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจของบริษัทที่อาจมีผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ และแนวทางในการป้องกันความเสี่ยง สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ความเสี่ยงด้านการผลิต

1.1.1 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบ

วัตถุดิบหลักในการผลิตแลคเกอร์เคลือบกระป๋องและยางยาแนวฝากระป๋องของบริษัท ประกอบด้วย เรซิน ยางสังเคราะห์ และเคมีภัณฑ์อื่นๆ รวมคิดเป็นสัดส่วนต้นทุนประมาณร้อยละ 72 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดในปี 2549 ซึ่งราคาของเคมีภัณฑ์ในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา มีความผันผวนประมาณร้อยละ 15-20 จึงส่งผลให้ต้นทุนการผลิตของบริษัทมีความผันผวนตามไปด้วย ด้วยประเด็นความผันผวนของราคาวัตถุดิบดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรและผลประกอบการของบริษัทในแต่ละช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตาม โดยปกติธุรกิจราคาของเคมีภัณฑ์จะแปรผันตามกลไกของตลาดด้วยอุปสงค์-อุปทานของสินค้า ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายอื่นที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้เช่นกัน ที่ผ่านมา หากมีการปรับขึ้นของราคาวัตถุดิบอย่างมีนัยสำคัญ นโยบายของบริษัทเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อยอดขายและอัตราการกำไรของบริษัท บริษัทจะทำการสำรวจตลาดและสำรวจราคาของคู่แข่ง และจะปรับขึ้นราคาขายให้สอดคล้องกับราคาตลาดในขณะนั้น แม้จะไม่สามารถปรับราคาได้ในทันที ทั้งนี้เพื่อรักษาสถานะลูกค้าและความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าในระยะยาว

1.1.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาผู้จำหน่ายวัตถุดิบหลักจำนวนน้อยราย

บริษัทสั่งซื้อวัตถุดิบหลักในการผลิต ได้แก่ เรซิน ยางสังเคราะห์ และเคมีภัณฑ์อื่นๆ จากบริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์รายใหญ่ 2 ราย โดยมียอดสั่งซื้อในปี 2549 จากผู้จำหน่าย 2 รายใหญ่นั้น คิดเป็นร้อยละ 15.46 และร้อยละ 12.20 ของยอดสั่งซื้อวัตถุดิบทั้งหมด จึงอาจทำให้บริษัทมีความเสี่ยงหากผู้จำหน่ายวัตถุดิบรายใหญ่อ้างการเลิกกิจการ จัดส่งวัตถุดิบ หรือไม่สามารถจัดส่งวัตถุดิบได้ตรงตามเวลา

อนึ่ง ถึงแม้ว่าบริษัทจะพึ่งพาผู้จำหน่ายวัตถุดิบรายใหญ่เพียงน้อยราย แต่บริษัทคาดว่าความเสี่ยงดังกล่าวมีไม่มากนัก เนื่องจากผู้จำหน่ายวัตถุดิบแต่ละรายนั้นเป็นบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ ที่มีฐานะทางธุรกิจที่แข็งแกร่ง และอยู่ในธุรกิจเคมีภัณฑ์มายาวนาน และทำการค้ากับบริษัทมายาวนานเช่นกัน ประกอบกับบริษัทได้ใช้ระบบการวางแผนการผลิตและการประมาณการการใช้วัตถุดิบไว้ล่วงหน้า ทำให้บริษัทสามารถประเมินความต้องการใช้วัตถุดิบและทำการสั่งซื้อวัตถุดิบนั้นๆ เป็นการล่วงหน้า รวมถึงบริษัทมีนโยบายและระบบการบริหารการจัดเก็บวัตถุดิบสำรองเพื่อการผลิตโดยประมาณ 2-3 เดือน ขึ้นอยู่กับประเภทและระยะเวลาการจัดส่งของวัตถุดิบนั้นๆ จึงทำให้ที่ผ่านมามีบริษัทไม่เคยประสบปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต แต่หากมีการณดังกล่าว บริษัทก็สามารถที่จะเลือกซื้อวัตถุดิบจากตัวแทนจำหน่ายหรือผู้ผลิตรายอื่นได้ เนื่องจากที่ผ่านมา บริษัทมิได้ละเลยการสร้างสายสัมพันธ์กับผู้จำหน่ายวัตถุดิบรายอื่น ทั้งในและต่างประเทศ โดยบริษัทมีนโยบายที่จะจัดสรรปริมาณการสั่งซื้อวัตถุดิบบางส่วนผ่านผู้ผลิตเคมีภัณฑ์รายอื่นๆ เพื่อเป็นการรักษาความสัมพันธ์ทางธุรกิจไว้เพื่ออนาคต

1.1.3 ความเสี่ยงจากความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการผลิตและการจัดเก็บวัตถุไวไฟ

วัตถุดิบที่บริษัทใช้ในการผลิต รวมทั้งสินค้าที่ผลิตได้ส่วนใหญ่เป็นวัตถุไวไฟ ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากความเสียหายจากการเกิดอัคคีภัยสูง และอาจมีความเสี่ยงจากการลดลงของผลกำไรอันเนื่องมาจากต้องลงทุนในมาตรการป้องกันอัคคีภัย รวมถึงผลกำไรที่ลดลงจากการเบี้ยวประกันภัยที่สูงขึ้น

บริษัทได้มีมาตรการและความพร้อมในการป้องกันและควบคุมปัญหาความเสี่ยงจากการเกิดอัคคีภัยอย่างเพียงพอ โดยบริษัทจัดให้มีการอบรมพนักงานให้มีความรู้และเชี่ยวชาญในการป้องกันอัคคีภัย และยังมีมาตรการในการกำหนดเขตพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอัคคีภัยเพื่อระมัดระวังและป้องกันการเกิดอัคคีภัยเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตาม จนถึงปัจจุบัน บริษัทได้จัดทำกรมธรรม์ที่จ่ายค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุ วิทยาศาสตร์ไว้อย่างครบถ้วน และเท่าที่คู่แข่งหรือบริษัทในอุตสาหกรรมโดยทั่วไปพึงจัดหา โดยบริษัทได้ทำกรมธรรม์ประกันความเสี่ยงภัยทรัพย์สินกับบริษัทไทยพัฒนาประกันภัย จำกัด บริษัท ไทยพาณิชย์ประกันภัย จำกัด และบริษัท สินมั่นคงประกันภัย จำกัด ซึ่งให้ความคุ้มครองครอบคลุมความเสี่ยงในด้านอัคคีภัยและขยายความคุ้มครองถึงภัยจากระเบิดอีกด้วย คิดเป็นมูลค่าเงินเอาประกันภัยทรัพย์สินรวมทั้งสิ้น 86,600,000 บาท ซึ่งครอบคลุมมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของบริษัท

1.1.4 ความเสี่ยงจากการย้ายโรงงานเนื่องจากเจ้าของที่ดินไม่อนุญาตให้ต่อสัญญาเช่าที่ดินโรงงาน

บริษัทมีความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการย้ายโรงงานซึ่งผู้ให้เช่าเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมของบริษัท หากผู้ให้เช่าที่ดินไม่ต่อสัญญาเช่าที่ดินภายหลังครบกำหนดสัญญาเช่า ซึ่งจะทำให้บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการย้ายโรงงานหรือขาดรายได้ในช่วงเวลาที่บริษัทย้ายโรงงาน อันจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัท แต่หากบริษัทในฐานะผู้เช่าที่ดินประสงค์ที่จะไม่เช่าที่ดินจนครบตามกำหนดสัญญาเช่า ซึ่งมีระยะเวลาสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2556 บริษัทอาจมีค่าใช้จ่ายสำหรับการยกเลิกสัญญาเช่าก่อนกำหนด ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาอาคารโรงงานหลังใหม่ที่บริษัทสร้างเพิ่มเติม ซึ่งต้องตัดเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมด ณ วันยกเลิกสัญญาเช่าก่อนกำหนด เป็นต้น

อนึ่ง บริษัทคาดว่าจะมีความเสี่ยงจากประเด็นดังกล่าวไม่มากนัก เนื่องจากบริษัทและผู้ให้เช่าที่ดินทำสัญญาเช่าที่ดินระยะยาวสิ้นสุดในปี 2556 อีกทั้งยังสามารถขยายสัญญาได้อีก 2 ครั้งๆ ละ 3 ปี ทำให้บริษัทสามารถใช้ที่ดินและโรงงานจนถึงปี 2562 ซึ่งเป็นระยะเวลานานถึง 14 ปี ซึ่งในระหว่างเวลาดังกล่าว หากเกิดเหตุสุดวิสัยที่ทำให้บริษัทจำเป็นต้องพิจารณาย้ายโรงงาน เช่นกรณีที่มีการขยายกำลังการผลิตอย่างมาก หรือมีการเปลี่ยนแปลงของการใช้ที่ดินรอบข้างตามประกาศของทางราชการ บริษัทคาดว่า การย้ายโรงงานจะส่งผลกระทบต่อภาระงานไม่มากนักต่อการดำเนินงาน เนื่องจากการเคลื่อนย้าย

กระบวนการผลิตทำได้โดยง่ายและมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ไม่มาก ประกอบกับหากจำเป็นต้องย้ายโรงงานจริงในอนาคต บริษัทมีแผนที่จะย้ายโรงงานเป็นส่วนๆ เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อการผลิตและการจัดส่งสินค้าน้อยที่สุด

1.1.5 ความเสี่ยงจากการสูญเสียสูตรที่ใช้ในการผลิต

เนื่องจากสูตรที่ใช้ในการผลิตยางยานว้ากระป๋องและแลคเกอร์เคลือบกระป๋อง ซึ่งมีความหลากหลายของสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งานนั้น มีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท บริษัทจำเป็นต้องมีมาตรการและวิธีการเก็บสูตรที่ใช้ในการผลิตไว้เป็นอย่างดี หากสูตรการผลิตรั่วไหลไปสู่กลุ่มคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง บริษัทก็อาจจะมิได้คู่แข่งรายใหม่เพิ่มขึ้น และทำให้บริษัทสูญเสียรายได้ อันจะส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัทในอนาคต

ด้วยความสำคัญดังกล่าว บริษัทจึงได้วางมาตรการรักษาสูตร ด้วยวิธีการใช้รหัส (code) แทนการใช้ชื่อวัตถุดิบจริง เพื่อป้องกันไม่ให้สูตรการผลิตนั้นรั่วไหล อีกทั้งสูตรการผลิตจะถูกเก็บไว้เป็นความลับซึ่งมีเฉพาะผู้บริหารระดับสูงที่เกี่ยวข้อง 3-4 ท่านเท่านั้นที่ทราบ โดยพนักงานและผู้บริหารทั่วไปจะไม่สามารถทราบสูตรการผลิตดังกล่าวได้ ทำให้ผู้ที่รู้สูตรการผลิตอยู่ในวงจำกัด และโอกาสที่สูตรการผลิตจะรั่วไหลไปสู่บุคคลภายนอกเป็นไปได้ยาก

นอกจากนี้ในสินค้าชนิดเดียวกันก็อาจจะใช้สูตรการผลิตที่แตกต่างกันอีก ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการและประเภทการใช้งานของลูกค้าแต่ละราย หรือแตกต่างกันตามชนิดเครื่องจักรที่ลูกค้าใช้ ทำให้สูตรการผลิตจำเป็นต้องมีความหลากหลาย การล่วงรู้สูตรแต่เพียงบางสูตร ก็เป็นการยากที่จะสามารถดำเนินธุรกิจแข่งขันกับบริษัท

อีกทั้งในการประกอบธุรกิจ ปัจจัยที่นำพาความสำเร็จมาสู่บริษัท ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสูตรการผลิตเพียงอย่างเดียว สูตรการผลิตเป็นเพียงปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งเท่านั้น ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของบริษัท จำเป็นต้องประกอบด้วยปัจจัยสำคัญอื่นๆ ได้แก่ ความเชื่อถือในคุณภาพสินค้า การให้บริการที่รวดเร็วและตรงกับความต้องการของลูกค้า และเมื่อพิจารณาจากฝ่ายของลูกค้าผู้ใช้อย่างยานว้ากระป๋องและแลคเกอร์เคลือบกระป๋องซึ่งให้ความสำคัญกับเรื่อง Switching Cost การลองเปลี่ยนไปใช้สินค้าจากผู้ผลิตรายใหม่อาจไม่คุ้มต่อความเสี่ยงด้านคุณภาพ เพราะหากเกิดความเสียหายกับกระป๋องและอาหารที่บรรจุในกระป๋องซึ่งมีมูลค่าทางการค้าสูงกว่าต้นทุนค่าของยานว้ากระป๋องและแลคเกอร์เคลือบกระป๋องเป็นหลายเท่าจะทำให้ผู้ผลิตกระป๋องมีต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นจำนวนมาก จึงเป็นความเสี่ยงหากจะมีการทดลองเปลี่ยนไปใช้สินค้าจากผู้ผลิตรายใหม่

1.1.6 ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์และการผลิต

ปัจจุบันสินค้ายางยานว้ากระป๋องของบริษัทมีการพัฒนาไปเป็นแบบใช้สูตร Water Base ในขณะที่แลคเกอร์เคลือบกระป๋องยังคงเป็นชนิดใช้ตัวทำละลาย (Solvent Base) ซึ่งเป็นที่ยอมรับและใช้กันแพร่หลายทั่วโลก แต่จากแนวโน้มการให้ความสนใจในปัญหาสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานความปลอดภัย ซึ่งทำให้บริษัทจะเผชิญความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดังกล่าว เนื่องจากบริษัทยังไม่ได้ทำการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตแลคเกอร์สูตร Water Base ไว้รองรับกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งอาจจะทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการสูญเสียรายได้ในอนาคต

บริษัทตระหนักดีถึงโอกาสและความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดังกล่าว สายงานเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ของบริษัทจึงได้ทำการติดตามความเคลื่อนไหวและข่าวสารการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด และพบว่าในตลาดแลคเกอร์เคลือบกระป๋องนั้นเทคโนโลยีการผลิตสูตร Water Base ยังไม่เป็นที่ยอมรับเท่าที่ควร เนื่องจากการพัฒนายังไม่สามารถพัฒนาให้แลคเกอร์เคลือบกระป๋องสูตร Water Base มีคุณสมบัติเท่าเทียมกับสูตร Solvent Base ในระดับราคาที่แข่งขันกันได้ โดยในปัจจุบันแลคเกอร์เคลือบกระป๋องสูตร Water Base มีใช้แต่เฉพาะในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สำหรับกระป๋องบรรจุเครื่องดื่มประเภทน้ำอัดลมเท่านั้น ซึ่งถือเป็นปริมาณเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในประเทศไทย ที่การผลิตบรรจุภัณฑ์โลหะสำหรับบรรจุอาหารยังคงใช้เทคโนโลยีแลคเกอร์ชนิด Solvent Base ทั้งหมด บริษัทจึงประเมินว่าแลคเกอร์ชนิด Solvent Base ยังคงเป็นที่ต้องการใช้ในการผลิตกระป๋องต่อไป

อย่างไรก็ดี หากเกิดการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจากแลคเกอร์เคลือบกระป๋องสูตร Solvent Base ไปเป็นสูตร Water Base บริษัทอาจทำการซื้อเทคโนโลยีในการผลิตจากต่างประเทศเพื่อมาผลิต โดยบริษัทไม่จำเป็นต้องลงทุนในเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตใหม่

1.1.7 ความเสี่ยงจากการมีโรงงานผลิตเพียงแห่งเดียว

กระบวนการผลิตทั้งหมดรวมถึงการดำเนินงานบางส่วนของบริษัท เกิดขึ้นที่โรงงานเพียงแห่งเดียวซึ่งตั้งอยู่ที่ อ.สามพราน จ.นครปฐม หากโรงงานดังกล่าวเกิดเหตุขัดข้องที่ทำให้กระบวนการผลิตต้องหยุดดำเนินการ หรือเกิดความเสียหายในกระบวนการผลิตเนื่องจากเหตุสุดวิสัย เช่น แผ่นดินไหว อัคคีภัย หรืออุทกภัย เป็นต้น อาจส่งผลให้บริษัทต้องหยุดการผลิตและส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทเชื่อว่าโอกาสในการเกิดเหตุขัดข้องที่จะทำให้กระบวนการผลิตต้องหยุดดำเนินการนั้นมีน้อยมาก เนื่องจากในกระบวนการผลิตสินค้าของบริษัทประกอบด้วยเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนาดเล็ก ไม่ได้มีความซับซ้อนของเทคโนโลยีขั้นสูงแต่อย่างใด อีกทั้งบริษัทยังฝึกฝนพนักงานให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการผลิตเป็นอย่างดี ทำให้ที่ผ่านมา บริษัทไม่เคยประสบปัญหาการผลิตจนถึงขั้นต้องหยุดการผลิต แต่หากมีเหตุสุดวิสัยเกิดขึ้น บริษัทก็สามารถที่จะย้ายการผลิตไปยังอาคารอุตสาหกรรมอื่นได้ โดยใช้เวลาในการเคลื่อนย้ายและติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการผลิตไม่เกิน 2 สัปดาห์ เนื่องด้วยกระบวนการผลิตขนาดเล็กและไม่ซับซ้อนดังกล่าว

1.2 ความเสี่ยงด้านการตลาดและการจัดจำหน่าย

1.2.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาลูกค้ารายใหญ่

ปัจจุบัน ลูกค้าส่วนใหญ่ของบริษัทเป็นผู้ผลิตกระป๋องโลหะรายใหญ่ของประเทศ โดยบริษัทขายสินค้าให้กับบริษัทลูกค้ารายใหญ่ 2 อันดับแรก ประมาณร้อยละ 20 และ 11 ของยอดขายในประเทศทั้งหมดในปี 2549 ตามลำดับ โดยลูกค้าดังกล่าวมีความสัมพันธ์ทางการค้ากับบริษัทมากกว่า 5 ปี ทำให้บริษัทอาจมีความเสี่ยงจากการสูญเสียลูกค้ารายใดรายหนึ่งหรือบริษัทสูญเสียอำนาจต่อรองกับลูกค้ารายใหญ่อ้างกล่าว สำหรับลูกค้าในประเทศรายอื่นๆ มีสัดส่วนการขายต่ำกว่าร้อยละ 10 ของยอดขายในประเทศทั้งหมดในปี 2549 ของบริษัท

อย่างไรก็ตาม ในด้านของบริษัทผู้ผลิตกระป๋องโลหะในการจะพิจารณาเลือกซื้อแลคเกอร์เคลือบกระป๋องหรือยาแนวฝากระป๋อง ผู้ผลิตจะพิจารณาถึงคุณภาพสินค้าและบริการเป็นประเด็นแรกพร้อมกับราคาสินค้าที่เหมาะสม ซึ่งบริษัทมีนโยบายการขายสินค้าที่เน้นคุณภาพสินค้า การให้บริการหลังการขายที่ดี การรักษาสายสัมพันธ์ทางธุรกิจ ควบคู่ไปกับการเสนอราคาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับราคาตลาด ทำให้บริษัทมั่นใจว่าจะสามารถรักษาลูกค้าของบริษัทไว้ได้

1.2.2 ความเสี่ยงจากการที่มีคู่แข่งเป็นบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่

บริษัทเป็นผู้ผลิตแลคเกอร์เคลือบกระป๋องและยาแนวฝากระป๋องรายใหญ่ในประเทศซึ่งต้องแข่งขันกับคู่แข่งที่เป็นบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่จากต่างประเทศ ซึ่งกลุ่มบริษัทดังกล่าวเป็นบริษัทขนาดใหญ่มีเทคโนโลยีการผลิตมายาวนาน มีฐานลูกค้าทั่วโลกและมีเงินทุนที่แข็งแกร่ง ทำให้บริษัทอาจเสียเปรียบในการแข่งขันกับกลุ่มบริษัทดังกล่าว

บริษัทคาดว่าความเสี่ยงดังกล่าวจะไม่รุนแรง เนื่องจากนโยบายการตลาดและจุดแข็งของบริษัทที่เน้นคุณภาพของสินค้า และการให้บริการที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าและสร้างสายสัมพันธ์ทางธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการเสนอราคาที่เทียบเคียงได้กับคู่แข่ง ทำให้บริษัทมั่นใจว่าบริษัทจะรักษากลุ่มลูกค้าเดิมไว้ได้และยังสามารถขยายฐานลูกค้าใหม่และแข่งขันได้กับคู่แข่งที่เป็นบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ทั้งในและต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากประสบการณ์และความสำเร็จในการทำธุรกิจของบริษัทที่สามารถแข่งขันกับบริษัทดังกล่าวมารวม 10 ปีและด้วยผลประกอบการที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบว่าคู่แข่งรายใหม่ที่จะเข้ามาแย่งตลาดยาแนวฝากระป๋องและแลคเกอร์เคลือบกระป๋องเป็นไปได้ยาก เนื่องจากจำนวนผู้ผลิตกระป๋องในประเทศไทยมีอยู่อย่างจำกัด ระยะเวลาในการทดสอบผลิตภัณฑ์ก่อนที่จะผู้ผลิตกระป๋องจะสามารถนำไปใช้กระบวนการผลิตได้ค่อนข้างนาน รวมถึงการมีต้นทุนการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ที่ค่อนข้างสูง ทำให้ผู้ผลิตกระป๋องส่วนใหญ่ซื้อผลิตภัณฑ์จากบริษัทผู้ผลิตที่มีชื่อเสียงและบริการที่ดี รวมถึงการมีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมยาวนาน

1.2.3 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาตัวแทนจำหน่ายในต่างประเทศ

จากการที่บริษัทมียอดขายในต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 30 ของยอดขายรวม โดยมียอดขายในประเทศอื่นๆ (ไม่รวมประเทศจีน) คิดเป็นร้อยละ 10 ของยอดขายรวมทั้งบริษัท ทำให้บริษัทต้องการขยายสัดส่วนรายได้ในส่วนนี้ให้มากขึ้น โดยบริษัทมีนโยบายเน้นวิธีการจำหน่ายสินค้าผ่านตัวแทนจำหน่ายในต่างประเทศ เนื่องจากเป็นผู้ที่คุ้นเคยกับตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายในประเทศนั้นๆ บริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการพึ่งพาตัวแทนจำหน่าย โดยอาจสูญเสียฐานลูกค้าหากมีการเปลี่ยนตัวแทนจำหน่าย หรือตัวแทนจำหน่ายไม่ได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการขายผลิตภัณฑ์ของบริษัท ทำให้บริษัทอาจมีผลประกอบการที่ลดลง

อย่างไรก็ดี บริษัทได้กระจายตัวแทนจำหน่ายไปยังกลุ่มประเทศต่างๆ โดยไม่ได้แต่งตั้งตัวแทนจำหน่ายในกลุ่มเดียวกัน ทำให้บริษัทมีการลดการพึ่งพิงตัวแทนรายใดรายหนึ่งเป็นพิเศษ ประกอบกับการที่บริษัทมีนโยบายในการสร้างให้ตัวแทนจำหน่ายเป็นพันธมิตรการค้าของบริษัท เพื่อให้ตัวแทนจำหน่ายเหล่านั้นเติบโตไปพร้อมกับบริษัท ทำให้บริษัทสามารถมั่นใจได้ว่าตัวแทนจำหน่ายทุกรายจะใช้ความพยายามอย่างเต็มที่

1.2.5 ความเสี่ยงจากการทำสัญญาให้สิทธิการจำหน่ายยางยานพาหนะป้องกัน HENKEL KGaA (“HENKEL”)

บริษัทได้ดำเนินการทำสัญญาให้สิทธิการผลิตและจำหน่ายยางยานพาหนะป้องกันบริษัท HENKEL เป็นเวลา 10 ปี โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 เป็นต้นไป (โปรดดูรายละเอียดในข้อ 5.4) ซึ่งบริษัทตกลงจะให้ความช่วยเหลือแก่ HENKEL เกี่ยวกับข้อมูลทางเทคนิค ขั้นตอนการผลิต ขั้นตอนการควบคุมคุณภาพ โดยบริษัทจะได้ค่าธรรมเนียมแรกเริ่มและค่าธรรมเนียมการใช้สิทธิเป็นการตอบแทน ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงในกรณีที่ HENKEL จะเป็นคู่แข่งในตลาดหากสัญญาระหว่างกันหมดอายุลงในอีก 10 ปีข้างหน้า ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลประกอบการบริษัทในระยะยาวได้

อย่างไรก็ดี ก่อนเข้าทำสัญญากับ HENKEL บริษัทได้วิเคราะห์ถึงข้อดีและข้อเสียเชิงธุรกิจอย่างรอบคอบ ซึ่งประโยชน์หลักจากการทำสัญญาได้แก่ การเปิดช่องทางการตลาดสินค้าของบริษัทในประเทศในแถบทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรป และอเมริกาใต้ ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทไม่สามารถเจาะตลาดในกลุ่มประเทศดังกล่าวได้ เนื่องจากผู้ประกอบการในประเทศดังกล่าวจะให้ความเชื่อถือกับผู้ผลิตสินค้าในทวีปยุโรปและอเมริกามากกว่าผู้ผลิตในเอเชีย ซึ่งการที่บริษัททำสัญญากับ HENKEL นอกจากทำให้บริษัทมีรายได้จากการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้สิทธิแล้ว ผลิตภัณฑ์ของ HENKEL ยังต้องใช้รหัสสินค้าเดียวกับสินค้าของบริษัทและต้องระบุในฉลากผลิตภัณฑ์ว่าผลิตภายใต้ลิขสิทธิ์ของ UBIS ซึ่งจะทำให้แบรนด์ของบริษัทเป็นที่รู้จักในกลุ่มผู้ประกอบการในต่างประเทศกว้างขวางมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการทำการค้าในต่างประเทศของบริษัทในอนาคต

1.3 ความเสี่ยงด้านการเงิน

1.3.1 ความเสี่ยงด้านความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

บริษัทมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยบริษัทมีรายจ่ายในการสั่งซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศ และอาจจะส่งต่อผลประกอบการของบริษัทได้ โดยในปี 2549 บริษัทมีรายจ่ายในการสั่งซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศประมาณ 1.97 ล้านบาท และในขณะเดียวกันก็มีรายได้จากการขายสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศจำนวน 2.73 ล้านบาท ดังนั้น ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่อาจจะเกิดขึ้น จึงอาจส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในอดีตที่ผ่านมาพบว่า กำไร(ขาดทุน)จากอัตราแลกเปลี่ยนมีผลกระทบต่อบริษัทเพียงเล็กน้อย เนื่องจากบริษัทจะบริหารเงินตราต่างประเทศโดยวิธี Natural Hedging โดยการชำระค่าวัตถุดิบที่สั่งซื้อจากต่างประเทศด้วยเงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการขายสินค้าในสกุลเงินเดียวกัน ซึ่งนำฝากอยู่ในบัญชีเงินตราต่างประเทศ ทำให้บริษัทสามารถลดความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนลงได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ ในปัจจุบันบริษัทได้ทำสัญญาซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) กับสถาบันการเงิน ทั้งด้านการนำเข้าและการส่งออกเพื่อปิดความเสี่ยงดังกล่าว

1.4 ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม ด้านบุคลากร และการบริหาร

1.4.1 ความเสี่ยงจากการผลิตที่อาจก่อให้เกิดมลภาวะ

บริษัทประกอบธุรกิจในการผลิตแลคเกอร์เคลือบกระป๋องและยางยาแนวฝากระป๋องซึ่งเป็นเคมีภัณฑ์ ดังนั้น กระบวนการผลิตอาจก่อให้เกิดมลภาวะได้ ทั้งที่เป็นสารระเหยที่ปนเปื้อนในอากาศ สารเคมีที่ปนเปื้อนในน้ำ รวมถึงมลพิษทางเสียงที่อาจเกิดขึ้นจากระดับความดังของเสียงที่เกินกว่ามาตรฐาน ซึ่งบริษัทได้จัดให้มีระบบควบคุมมลภาวะเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามบริษัทก็ยังมีความเสี่ยงจากการที่บริษัทอาจตรวจไม่พบมลภาวะหรือมลพิษที่สร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม และอาจทำให้บริษัทมีต้นทุนเพิ่มขึ้นจากการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมซึ่งถูกทำลาย หรือบริษัทอาจต้องเพิ่มระบบตรวจสอบและควบคุมมลภาวะให้สอดคล้องกับกฎหมายหรือข้อกำหนดที่อาจเข้มงวดขึ้นในอนาคต ทำให้บริษัทอาจจะต้องมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น รวมถึงค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นจากการถูกฟ้องร้องหากบริษัทไม่สามารถลดมลภาวะหรือมลพิษที่เกิดขึ้นได้ และในที่สุดอาจส่งผลกระทบต่อในทางลบต่อธุรกิจ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ดี ในสถานการณ์ปัจจุบัน บริษัทมีระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำก่อนปล่อยทิ้งลงสู่แหล่งสาธารณะ ซึ่งจากรายงานผลการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงานของศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานพื้นที่ 4 จังหวัดราชบุรี ได้จัดทำขึ้นพบว่าระดับมลภาวะของเสียที่ปล่อยออกจากกระบวนการผลิต และคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงงานและโดยรอบอยู่ในระดับไม่เกินเกณฑ์สูงสุดของมาตรฐานเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของกระทรวงมหาดไทย ยกเว้นระดับเสียงที่เกินเกณฑ์สูงสุดของมาตรฐาน แต่เกิดขึ้นเฉพาะในส่วนงานทดสอบแผ่นโลหะ wedge bend ในบริเวณแผนกตรวจสอบคุณภาพและไม่ได้อยู่ในส่วนของกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ของบริษัท ซึ่งศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานพื้นที่ 4 จังหวัดราชบุรีได้มีข้อเสนอแนะให้แก่บริษัท โดยให้ทางบริษัทจัดหาอุปกรณ์ป้องกันเสียงให้แก่พนักงานที่ทำงานอยู่ในบริเวณนั้น รวมถึงการออกกฎระเบียบที่เคร่งครัดที่กำหนดให้พนักงานที่มีหน้าที่เท่าที่จำเป็นเท่านั้นที่สามารถอยู่ในบริเวณนั้นได้ และต้องสวมชุดอุปกรณ์ป้องกันเสียง ซึ่งบริษัทได้ดำเนินการตามที่แนะนำเป็นที่เรียบร้อยและปลอดภัยต่อพนักงานแล้ว

1.4.2 ความเสี่ยงจากการดำเนินธุรกิจที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อพนักงาน

บริษัทประกอบธุรกิจที่เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี ทำให้พนักงานของบริษัทอาจได้รับอันตรายที่เกิดจากกระบวนการผสมหรือสัมผัสหรือสูดดมสารเคมีในช่วงที่มีการผสมและขนถ่ายสารเคมี ซึ่งอาจส่งผลทำให้บริษัทมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ที่ได้รับอันตราย รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากค่าปรับที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อในทางลบต่อธุรกิจ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันบริษัทมีแผนฉุกเฉิน (Emergency Plan) และมาตรการรักษาความปลอดภัยในขณะทำงานที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อป้องกันหรือลดอัตราความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงานในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุกับพนักงานในขณะทำงาน นอกจากพนักงานจะได้รับสิทธิเบิกค่าชดเชยจากกองทุนเงินทดแทนของสำนักงานประกันสังคมในฐานะเป็นพนักงานแล้ว บริษัทยังได้จัดให้มีประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่ม ซึ่งทำไว้กับบริษัท เอ.ไอ.จี. อินชัวร์نس (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งจะให้ความคุ้มครองในกรณีเกิดอุบัติเหตุจนถึงขั้นทุพพลภาพหรือเสียชีวิตให้กับพนักงานทุกคนด้วย ทั้งนี้จากข้อมูลในอดีตพบว่า สถิติการเกิดอุบัติเหตุของบริษัทตั้งแต่ก่อตั้งโรงงานมีอัตราต่ำมาก และไม่เคยมีกรณีร้องเรียนเรียกค่าเสียหายจากพนักงานจากกรณีอุบัติเหตุในขณะทำงานดังกล่าว

1.4.3 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่มากกว่าร้อยละ 50

บริษัทมีกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ได้แก่ กลุ่มทั้งวัดโนทัย ถือหุ้นกว่าร้อยละ 75.23% ก่อนการกระจายหุ้นเพิ่มทุน อย่างไรก็ตามภายหลังจากที่บริษัทเพิ่มทุนและกระจายหุ้นให้กับประชาชนและพนักงานบริษัทประมาณร้อยละ 23.68 ทำให้สัดส่วนของกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่มูลค่าลดลงเหลือประมาณร้อยละ 57.41 ซึ่งยังมากเพียงพอในการควบคุมมติผู้ถือหุ้นทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นในด้านการแต่งตั้งกรรมการหรือควบคุมการบริการกิจการบริษัทจากการขอมติส่วนใหญ่ของผู้ถือหุ้น ทำให้ขาดการถ่วงดุลในด้านการบริหารและอาจก่อให้เกิดความเสียหายจากผลดำเนินการของบริษัทได้

อย่างไรก็ดี บริษัทคาดว่าความเสี่ยงดังกล่าวมีไม่มากนัก เนื่องจากบริษัทจัดให้มีกรรมการตรวจสอบในการควบคุมการดำเนินการของบริษัท อีกทั้งกฎหมายหรือข้อบังคับของบริษัทที่กำหนดให้ต้องได้รับมติ 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้นในกรณีที่มีการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจสำคัญ เช่นการขายหรือโอนกิจการของบริษัททั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่บุคคลอื่น การซื้อหรือรับโอนกิจการของบริษัทอื่น หรือบริษัทเอกชนมาเป็นของบริษัทเป็นต้น ทำให้ผู้ถือหุ้นรายย่อยสามารถรวบรวมเสียงเพื่อคัดค้านการดำเนินการดังกล่าวได้ ทำให้อาจกล่าวได้ว่าผู้ถือหุ้นได้รับการคุ้มครองในระดับหนึ่ง

1.4.4 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในธุรกิจนี้โดยเฉพาะ

กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้อำนวยการโรงงาน และผู้อำนวยการสายการผลิตที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ในด้านการตลาด และกระบวนการผลิต เป็นตัวจักรหลักของบริษัทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งหากกลุ่มผู้บริหารรายดังกล่าวลาออกจากบริษัทหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ อาจส่งผลกระทบต่อผลประกอบการ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม หากกลุ่มบริหารดังกล่าวลาออกบางส่วนหรือทั้งหมดก็อาจส่งผลกระทบต่อผลประกอบการไม่มากนัก เนื่องจากความสำเร็จของบริษัทไม่ได้เกิดจากกลุ่มบริหารดังกล่าวเพียงอย่างเดียว บริษัทยังมี ฐานลูกค้า ชื่อเสียงของบริษัท ตลอดจนความเชื่อถือในตราสินค้าและช่องทางการจัดจำหน่าย หากแม้ว่าผู้บริหารกลุ่มดังกล่าวลาออกจากบริษัททั้งหมดหรือบางส่วนก็ไม่สามารถที่จะนำสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (Intangible Asset) อันได้แก่ ตราสินค้า ฐานลูกค้าและช่องทางการจัดจำหน่าย ออกไปทำธุรกิจแข่งขันกับบริษัทได้ ทำให้อาจกล่าวได้ว่าความเสี่ยงดังกล่าวมีไม่มากนัก

1.5 ความเสี่ยงสำหรับผู้ลงทุน

1.5.1 ความเสี่ยงจากการการเสนอขายหุ้นสามัญให้กับ ผู้บริหาร และพนักงานบริษัทและบริษัทย่อยในราคาพิเศษ

จากการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2547 เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2547 ที่ประชุมได้มีมติอนุมัติการจัดสรรหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 4 ล้านหุ้นให้กับ ผู้บริหาร และพนักงานของบริษัทและบริษัทย่อย โดยมีราคาส่วนลดจากราคาเสนอขายให้กับประชาชนไม่เกินร้อยละ 20 โดยมอบหมายให้คณะกรรมการบริษัทและ/หรือบุคคลที่คณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจในการ พิจารณาจัดสรร ในกรณีนี้ผู้ลงทุนจึงมีความเสี่ยงในการที่มีต้นทุนสูงกว่าผู้ลงทุนในกลุ่มดังกล่าว

เนื่องจำนวนหุ้นสามัญที่ขายให้ผู้บริหาร และพนักงานของบริษัทและบริษัทย่อย มีจำนวนเพียง 4 ล้านหุ้น คิดเป็นร้อยละ 2.1 ของจำนวนหุ้นทั้งหมดหลังการเสนอขายหุ้นให้กับประชาชน ซึ่งเป็นปริมาณที่น้อยมากจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อราคาหุ้น อีกทั้งบริษัทมีนโยบายที่จะให้หุ้นที่เสนอขายให้กรรมการและพนักงานทั้งจำนวน 4 ล้านหุ้น ติด Silent Period ตามประกาศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มผู้ถือหุ้นดังกล่าวจึงไม่สามารถขายหุ้นได้ภายในระยะเวลา 18 เดือน โดยจะทยอยขายได้คราวละไม่เกินร้อยละ 25 ทุกๆ 6 เดือนตามประกาศ ทำให้ผู้ถือหุ้นดังกล่าวไม่สามารถขายหุ้นได้ในทันทีที่หุ้นเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ